

[Justitsministeren.]

dette ikke er muligt for dem, hvis de skal overholde de ordensregler, som man har gennemført på campingpladserne i øvrigt her i landet.

Som fru Meta Ditzel ved, har jeg haft en forhandling med indenrigsministeriet om sagen, og man er også derfra interesseret i, at disse særlige lejrpladser bliver oprettet for sigøjnerne. Jeg skal love det ærede medlem, at jeg skal have opmærksomheden henvendt på sigøjnernes forhold og på, hvordan vi kan hjælpe dem, således at de ikke bliver så dårligt stillet, som de måske i dag på mange måder er.

Jeg skal ikke sige noget særligt til det, som fru Hanne Reintoft sagde om forslaget om angrebskrig. Det vil jo nu blive behandlet i udvalget, og det er næppe rimeligt at sige noget særligt om det endnu. Alt det øvrige, som fru Hanne Reintoft sagde, mindede mig meget om manden, der sagde: fred vil jeg have, om jeg så skal slås med hele verden. Det forekom mig, at der var en indre uoverensstemmelse i det, der blev sagt af fru Hanne Reintoft.

Meta Ditzel: Jeg vil gerne takke justitsministeren for den forståelse, han viste mine spørgsmål. Det glædede mig meget — det har jeg for resten også forstået for — at justitsministeren virkelig vil gøre noget for at hjælpe os med det problem. Når det bliver sagt, at „sted“ også omfatter campingpladser, synes jeg, vi er nået langt, for det vil altså sige, at hvis sigøjnere, som kan bevise, at de har fast bopæl — og det kan nogle af dem ved hjælp af deres legitimationskort — bliver afvist, er det faktisk diskrimination. Men selvfølgelig må de indordne sig under de samme regler som andre campinggæster, og de må finde sig i at blive vist bort, hvis de ikke opfører sig ordentligt. Det tror jeg også at de forstår. Da der var nogle på besøg her i folketinget, spurgte jeg en af dem, om de helst ville have en campingplads for sig selv, eller de ville bo sammen med andre. Han svarede, at de helst ville

være sammen med andre, men at de var klar over, de skulle opføre sig ordentligt. Jeg tror, at det kan lade sig gøre, hvis der er forståelse fra campingværternes side.

Med hensyn til antallet af pladser vil jeg tro, at vinteren er dækket, når København nu ved Københavns magistrats og indenrigsministeriets velvilje får sin plads gjort i stand med sanitære foranstaltninger og man får Odensepladsen færdig og desuden en i Jylland. Men jeg tror ikke, sommerlandet er dækket. En hel del kommer på gennemrejse i sommerens løb, og det kan ikke være tilstrækkeligt med ét sted i Jylland, hvor de kan få lov til at slå lejr. Vi er nødt til at finde nogle flere steder, hvor man går ind for det, og måske var det en idé nu efter vedtagelse af denne lov at sende en meddelelse ud til politiet de forskellige steder, hvor sigøjnerne oftest kommer, eller til de kommuner, som man har erfaring for, at de hemsøger, om at man må regne med, at der stadig væk kommer sigøjnere, og at loven faktisk giver grønt lys for sigøjnerne, så der skal gøres noget for at hjælpe dem til at finde ophold de 2, 3, 4 eller 5 nætter, som de nu ønsker at bo på det sted, før de farer videre og fortsætter deres, vil jeg indrømme, særprægede livsform, som vi dog alle sammen har en forpligtelse til at prøve at forstå. For vi skal her i vort lille land lære at acceptere mennesker, selv om de ikke er akkurat, ligesom vi selv er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod propaganda for krig og mod racediskrimination m. v.).

Ændringsforslag nr. 1 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse og § 3 vedtoges uden afstemning.